

CRITICA CINE

Marcel·lí Borrell

Estar a la Lluna...?

La trama: Base minera Sarang a la Lluna, 2015. Sam Well treballa sol a l'exploració minera lunar esperant que li arribi el relleu després d'un torn de tres anys, el seu únic company és *Gerty*, sofisticat ordinador-robot que l'ajuda en tot, però un dia descobreix que no està sol.

La pel·lícula: A més d'un satèl·lit, la Lluna és el lloc on es queden a viure els que volen escapar de les realitats quotidianes. *Cyrano de Bergerac*, el de carn i ossos del segle XVII, va muntar tot un imperi selenita que li va servir per riure's del món. Duncan Jones (Londres, 1971) també se'n va a la Lluna, però per organitzar una intriga sobre la solitud humana i la falta d'escrúpols (humans) de les grans corporacions que remenen les cireres. A més, Jones s'empara en la ciència-ficció especulativa per assajar un

discurs sobre els límits de la robòtica i de la creació de vida a partir de la clonació o com produir una còpia idèntica a quelcom. Entre una cosa i altra, *Moon* aconsegueix els seus propòsits: intrigar i elucubrar, que ben mirat, són les dues cares de la

moneda. I ho fa amb el *look* dels films anys 70, quan *2001, una odissea de l'espai* i *Naus silencioses* situaven robinsons solitaris en illes immenses amb la companyia d'un esclau cibernètic que enlloc de dir-se Divendres responia a l'acrònim Hal. Duncan Jones (Zowie per als amics, i fill de David Bowie per als mitjans) també resulta ser un cinèfil agrait, i com sigui que s'ho va passar pipa de crio amb *Atmosfera Cero*, ara trufa la seva (primera) parida fílmica amb ecos de l'aventura que patia Sean Connery en aquell *western* galàctic de Peter Hyams. *Moon* cau bé. Molt millor que *Ágora* que també es queda mirant, *badoca*, el cel. A Sitges, *Moon* s'ha quedat amb el personal i amb els quatre guardons estrella: millors pel·lícula, guió, actor i producció. Un bon debut, si senyor.

La imatge: Sam I moribund, mirant com Sam II creua el cel rumb a la Terra.

La frase: "No estem programats, som persones", argumenta Sam, en un soliloqui hamletia. Gràcies a les pròpies imperfeccions, l'homo sapiens acaba escapant-se dels determinismes, ja siguin genèrics, genètics i històrics.

La recomanació: Una bona vetllada per als amants de la ciència-ficció serena, és a dir, amb estimulants dosis de ciència i excitants additius de ficció.

Moon

Director: Duncan Jones.
Intèrprets: Sam Rockwen,
Robin Chalk, Dominique
McElligott, Kaya Scodelario,
Malcolm Stewart, Regne Unit,
2009. 97 minuts. JCA Alpicat.